

'Free heavy beautiful' er allerede en helt særlig udstilling for mig. Den bliver 'lille', i hvert fald mindre end meget af det, jeg ellers skaber for tiden, men den skal indeholde alt det, der ligger bag mine 'store' projekter. Med udsmykninger, kunst til steder og samarbejder med andre fag som teater og undervisning er det noget tid siden, jeg har udstillet i billedkunst-regi, og jeg glæder mig meget til at samle og gøre status. Udstillingen skal være intim og kunstnerisk personlig. Bonne Espérance ligger blot få minutter fra min private bopæl, i en historisk Vesterbro-baggård, en arkitektonisk kerne, gemt-men-central. Udstillingen skal være kompleks, rodet og rå. Jeg har været meget ude, men nu er jeg vendt hjem, der er noget, der giver mening her.

Udstillingsrummet skal indtages af to grundelementer - en platform/podium/møbel der skal fylde næsten hele gulvarealet - og - en tapetfrise, i øjenhøjde, der løber på alle væggene. De to elementer vil tilsammen skabe et rum, der gør, at besøgende vil gå langs rummets vægge og på den ene side 'læse' frisen, som en slags tegneserie, samt 'undersøge' landskabet af ca. 15 forskelligartede skulpturer placeret på platformen.

Frisen skal være et ca. 20-30 cm. bredt bånd af hvidt tapet/papir, hvorpå der samles tegninger og skitser. Jeg tegner hele tiden som en del af min proces, men har aldrig brugt det i mine værker. En person flyvende på en overdimensioneret skydepil, en person med en stor mund som hoved og en kæmpe knogle på en sofa er nogle af dine motiver, som skal indgå i frisen. Frisen skal være et print af grafisk opsatte rensede scanninger fra mine notesbøger og andre papirer.

Platformen skal indeholde et større antal mindre skulpturer, primært skabt af allerede eksisterende brugs- og hverdagsobjekter samt mere klassiske billedhuggermaterialer, som ellers indgår i min praksis. Marmor, sølvpapir, tyggegummi, hårbørster, bestik, brugte sko. Værkerne kan ses som ytringer eller spørgsmål - aforismer, med hver deres orden, grammatik og anatomi. De fleste af mine idéer opstår gennem modelarbejde, og grænsen mellem model og skulptur kan til tider virke overflødig. Hvert værk skal tildeles en særegen og kraftfuld titel. De skal ikke være store eller omstændelige at producere. De skal være legende, lette, men fyldt af lag, forvirring og dybde.

Udstillingsstedet er beliggende i kontakt med kunstnerkollega Jóhan Martin Christiansens atelier, og jeg finder det derfor særligt relevant at udstille nogle af mine inderste overvejelser om og brudstykker fra mit arbejde og proces.